

Ziyâeddin Nahşebî, *Silkû's-sülûk*, Tahran 1369; Lâmiî, *Nefehât Tercümesi*, s. 420; İbn Ardûn, *Âdâbü's-şohebe: Şürûtühâ, hûkûkuhâ, kavâ'idü'hâ* (nşr. Ömer el-Cîdî), Dârülbeyzâ 1408/1987; İsmâîl Rusûhî Ankaravî, *Minhâcû'l-fukarâ*, Bulak 1256/1840, s. 211; İbrâhîm Hakkı Erzurûmî, *Ma'rîfetnâme*, İstanbul 1310, s. 518-546; Seyyid Mustafa Râsim Efendi, *Tasavvuf Sözlüğü: Istilâhât-ı İnsân-ı Kâmil* (haz. İhsan Kara), İstanbul 2008, s. 693-695; Nasrullah Bahâî, *Risâle-i Bahâiyye*, İstanbul 1325, s. 41; Ahmed Avni Konuk, *Tedbirât-ı İlahiyye Tercüme ve Şerhi* (haz. Mustafa Tahrâli), İstanbul 1992, s. 339-343; Cevâd Nûrbahş, *Ferheng-i Nûrbahş*, London 1998, X, 125-127.

SÜLEYMAN ULUDAĞ

SOHBETİYYE

(bk. ADEVİYYE).

SOKOTO

Nijerya'da

XIX. yüzyılda kurulan sultanlık,
bu sultanlığın başşehri,
günümüzde Nijerya'da
aynı adı taşıyan eyaletin merkezi.

Nijerya'nın kuzeybatısında Nijer sınırına çok yakın bir yerde bulunan Sokoto'nun adı Hevsâ dilinde Sakvato, Sakkwata ve Sakata olarak geçer. Bu ismin Arapça sûk (çarşı) kelimesinden geldiği ileri sürülmektedir. Kurucularına nisbetle şehre Birnin Şeyhu da Bello da (Şeyh Osman b. Fûdî ve Muhammed Bello'nun başşehri) denmektedir. Osman b. Fûdî'nin başlattığı cihad hareketi öncesinde küçük bir kasaba olan Sokoto, onun 1804'te oğlu Muhammed Bello'ya kasabanın civarında askerî bir karargâh kurmasını emretmesiyle önem kazandı. Osman b. Fûdî, 1808'de Gobir'in başşehri Alkalawa'yı ele geçirip bölgedeki diğer Hevsâ devletlerini hâkimiyeti altına aldı, 1812'de Sokoto Sultanlığı (/Halifeliği) veya Nijerya Fûlânî Devleti olarak tanınan bir yönetim kurdu. Halife unvanını taşımak ve cihad faaliyetini bizzat düzenlemekle birlikte aktif siyasetten büyük ölçüde çekildi. İki eyalete ayırdığı ülkesinin batı eyaletlerinin yönetimini kardeşi Abdullah'a, doğu bölgesinin yönetimini Sokoto'yu başşehir yapan oğlu Muhammed Bello'ya bırakıp Sifâve'de oturmayı tercih etti. Oğlunun daveti üzerine Sokoto'ya giden Osman b. Fûdî iki yıl sonra burada öldü (1817). Sokoto, bu tarihten 1903 yılına kadar bazı sultanların geçici sürelerle Vurno ve Chimnola'da oturduğu dönemler dışında Sokoto halifeliğine başşehirlik yaptı. Devlet en güçlü dönemini Muhammed Bello zama-

nında (1817-1837) yaşadı. Bello'nun veliahdını belirlemeden ölmesinin ardından oluşturulan heyet kardeşi Ebû Bekir Atiku'yu halife seçti. Dindar bir sultan olarak tanınan Atiku döneminde (1837-1842) ülkede müzik ve bazı eğlence türleri yasaklandı. Birnin Dantri, Tsibiri ve Maradi'de isyan çıkaran kabilelerin üzerine gitmek için yeterli asker toplayamayan Atiku onlarla mücadeleyi göze alamayıp Sokoto'ya dönerken Katuru şehrinde öldü. Halifelığe getirilen Muhammed Bello'nun oğlu Aliyu Babba da (1842-1859) isyancılarla mücadelede başarılı olamadı. Babası zamanında Kebbi'de isyan eden ve yakalanıp Sokoto'da hapse atılan Yakubu Nabame'yi serbest bırakması yüzünden yeni bir tehlikeyle karşılaştı. 1849'da bağımsızlığını ilân eden Yakubu kuzeydeki isyancı gruplarla ittifak kurarak gücünü arttırdı. Aliyu'yu uğraştıran önemli bir olay da Emîr Buhârî'nin halifelığe bağlı eyaletlerden Hadeija'da çıkardığı isyandır. Kardeşini tahttan indirip bağımsızlığını ilân eden Emîr Buhârî'ye karşı gönderilen kuvvetler geri püskürtüldü. Hadeija ancak Aliyu'nun ölümünden sonra Sokoto'ya bağlandı (1863). Aliyu'nun yerine Atiku'nun oğlu Ahmedu Zerrûk halife seçildi. Onun zamanında (1859-1866) kuzeydeki isyanlar bastırılıp bölge kontrol altına alındı. Ziraat ve ticaret alanında önemli gelişmeler yaşandı. Vurno ve Chimnola'dan Birnin Konni'ye uzanan arazi ihya edilerek bazı şehirler kuruldu. Bu dönemin en önemli olayı, Sokoto hâkimiyeti dışındaki topraklarda büyük bir güç haline gelen kardeşi Ömer Nagvamatse'nin Kontagora Emirliği'ni kurup ölümüne kadar (1876) on yedi yıl boyunca Sokoto'yu uğraştırmasıdır. 1866'da ölen Zerrûk'un yerine Aliyu Babba'nın kardeşi Aliyu Karami halife seçildi. Onun kısa bir süre sonra ölmesi üzerine Osman b. Fûdî'nin hayatta olan iki oğlundan Ahmedü Rifâî tahta çıkarıldı (1867-1873). Bu devirde Kebbi isyancılarıyla barış imzalandı, kuzeydeki isyancılar teslim alındı. Ahmedü Rifâî'nin ölümünün ardından Bello'nun üçüncü oğlu Ebû Bekir Rebah (1873-1877), dördüncü oğlu Muâz (1877-1881) ve torunu Ömer (1881-1891) hüküm sürdüler. Ömer zamanında Kebbi isyanları yeniden başladı. Ömer ayrıca, mehdilik iddiasıyla ortaya çıkan ve Ticâniyye tarikatı mensuplarının desteğiyle Sokoto'ya bağlı Gombe Emirliği'ni eline geçiren Malam Cibrîl ile de uğraşmak zorunda kaldı. Ömer'in yerine halife seçilen Zerrûk'un kardeşi Abdurrahman / Abdu (1891-1902) Kebbi'nin bağımsızlığını kazanmasına engel olamadı. Önem-

li bir ticaret şehri olan Kano da sekiz yıl süren bir isyanın ardından bağımsızlığını elde etti. Öte yandan Bello'nun torunlarından Hayatu da isyan edip mehdilik iddiasıyla ortaya çıkan Sudanlı mutasavvıf Muhammed Ahmed el-Mehdî'ye, onun ölümünden sonra da Veday, Sudan ve Çad topraklarını hâkimiyeti altına alan Râbih'e katıldı (1893). Bornu topraklarını da alıp Sokoto ile sınır komşusu olan Râbih'ten taht mücadelesi için yardım istedi. Sokoto Devleti bu tehlikeden Hayatu ile Râbih'in arasının açılması ve ardından Râbih'in Fransızlar'la savaşta hayatını kaybetmesi sayesinde kurtulabildi. İngiltere, 1885'te Sokoto'dan bazı imtiyazlar elde ederek Royal Nijer Company şirketiyle bölgede ticarî tekel oluşturdu. Sömürge faaliyetlerinin şirket eliyle yürütülmesini yeterli görmeyip 1897'de Batı Afrika Kolonisi'ni kuran İngiltere 1 Ocak 1900'de Kuzey Nijerya'nın İngiliz sömürgesi olduğunu ilân etti. Sömürge valiliğine getirilen Sir Frederick Lugard, Sokoto Devleti'ne bağlı emirlikleri ele geçirmeye başladı. 9 Ocak 1902'de ölen Sultan Abdu'nun yerine yeğeni Muhammed I. Tâhir seçildi. Ertesi yıl İngilizler Sokoto ordusunu ağır bir yenilgiye uğratarak şehri işgal ettiler (15 Mart 1903). Askerlerinin çoğunu kaybettikten sonra kaçmayı başaran Tâhir'in İngilizler'le yaptığı yeni bir savaşta öldürülmesiyle yaklaşık bir asır süren Sokoto halifeliğinin siyasî hâkimiyeti sona erdi (27 Temmuz 1903).

Bu olayın ardından Sokoto'ya bir sömürge valisi tayin edildi. Sömürge yönetimi Muhammed I. Tâhir'in yerine Aliyu Babba'nın oğlu Muhammed II. Tâhir'i halife tayin etti. Bu uygulamayla Sokoto'da yeni bir dönem başladı. Sokoto halifeleri yine Osman b. Fûdî ailesinden seçilmekle birlikte bütün siyasî ve idarî yetkilerini kaybedip ülkedeki müslümanların dinî lideri haline geldiler. Bu uygulama günümüzde de sürdürülmektedir. Sokoto'nun on dokuzuncu sultanı İbrâhîm Muhammed Mâcid'in (Maccido) 29 Ekim 2006 tarihinde bir uçak kazasında ölmesi üzerine yerine geçen Muhammed Sa'da b. Ebû Bekir bugün Nijerya müslümanlarının mânevî önderi olmasının yanı sıra Nijerya İslâmî İşler Yüksek Konseyi'nin (NSCIA) genel sekreterliğini yürütmektedir. Aynı aileden önemli görevlere getirilen başka kişiler de vardır. Bunların en meşhuru Kuzey Nijerya eyalet meclisi başkanlığına seçilen Ahmedü Bello'dur. Ülkede İslâm'ı yaymak için Cemâatü nasri'l-İslâm adlı bir teşkilât kurulan Bello 15 Ocak 1966 tarihinde öldürüldü.

Sokoto'da
Sultan
Sarayı –
Niğerya

Sokoto halifelığının başşehri Sokoto günümüzde Niğerya'nın aynı adı taşıyan eyaletinin merkezidir. Niğerya'nın kuzeybatı ucunda Nijer nehrinin kollarından olan Sokoto nehrinin Rima nehriyle birleştiği noktanın doğusunda, kuzey yönünde Büyük Sahrâ'yı geçen tarihî kervan yolu üzerinde kurulan şehrin nüfusu savaşlar sebebiyle artınca yeni oluşan Sarbon Birni semti şehre eklendi ve surlar genişletildi (1827). 1824 ve 1826-1827 yıllarında İngiltere hükümeti adına iki defa Sokoto'ya gelen seyyah Hugh Clapperton, Afrika içlerinde gördüğü en kalabalık şehrin burası olduğunu, şehri çevreleyen surların güneş batınca kapatılan on iki kapısının bulunduğunu söylemektedir. Halkın çoğunluğunu Hevsâ ve Fûlânî kabileleri mensuplarının teşkil ettiği şehrin nüfusu 2008 yılına ait tahminlere göre 360.000'e ulaşmıştır. Sultan sarayı, 1820'den önce inşa edilen ve 1960'larda yeniden yaptırılan Osman b. Fûdî ve Muhammed Bello camileri şehrin önemli mimari eserleridir. Osman b. Fûdî'nin mezarına komşu ülkelerden de çok sayıda ziyaretçi gelmektedir.

İlk halifelerin birer din âlimi olmasının etkisiyle Sokoto, başşehir yapılmasının ardından kısa süre içinde bölgenin en önemli ilim merkezi haline geldi. Osman b. Fûdî ve oğlu Muhammed Bello'nun kaleme aldığı eserler bölgede İslâm'ın öğretilmesinde büyük katkılar sağladı. Osman b. Fûdî'nin gerçekleştirdiği cihad ve kurduğu İslâmî yönetimi örnek almak isteyen Batı Afrika'nın farklı bölgelerindeki âlimler buraya yöneldi. Futa Calon'dan gelerek 1832-1838 yılları arasında burada kalan ve Muhammed Bello'nun kızıyla evlenen Ticâniyye tarikatı şeyhi ve Tekrûr Devleti'nin kurucusu el-Hâc Ömer bunların en meşhuru-

rudur. Osman b. Fûdî'nin kızı Nana Esmâ da kadın eğitim ve öğretimi alanında bölgede o zamana kadar görülmemiş bir yeniliği gerçekleştirdi. Onun girişimiyle babasının defnedilmiş olduğu ev dindar hanımların teşkilâtlandığı bir merkeze dönüştürüldü. Sokoto'da XX. yüzyılın başlarında çok sayıda medrese bulunuyordu. Kâdiriyye, Ticâniyye ve Senûsiyye tarikatları çok yaygındı. Eğitim dili Arapça'ydı, resmî yazışmalarda da Arapça kullanılıyordu. Sömürge döneminde Sokoto, Niğerya'nın sıradan bir eyaleti haline gelmekle birlikte Sokoto ulemâsı halk üzerindeki etkinliğini sürdürdü. Osman b. Fûdî ve onun hareketine duyulan hayranlık sömürge yönetimine karşı yürütülen bağımsızlık hareketlerinde de etkisini gösterdi.

Diğer önemli şehirleri Sabon Birni, Bangi, Illela ve Tambuwal olan Sokoto eyaleti 1976'dan itibaren genellikle askerî valiler tarafından idare edildi. 1976'da Osman b. Fûdî'nin adını taşıyan bir üniversite (The Usmanu Danfodiyo University / University of Sokoto) kuruldu. Üniversitede 1982'de bir İslâm Araştırmaları Merkezi (Center for Islamic Studies) açıldı. 2000 yılının ilk aylarında Niğerya'nın diğer eyaletlerinde olduğu gibi Sokoto'da da anayasadaki ahvâl-i şahsiyyeye dair şer'î hükümlerin yanı sıra diğer şer'î hükümler de uygulanmaya başlandı. Şehirde oturan az sayıdaki gayri müslime içki satma yasağı getirildi.

XIX. yüzyıl boyunca Sahraaltı Afrikası'nın en büyük müstakil devletine başşehirlik yapan Sokoto, özellikle bu yüzyılın ikinci yarısında Batı Afrika ile Kuzey Afrika arasındaki ticaret ağının önemli merkezleri arasında yer almıştır. Şehrin eski kesimindeki Sudan mimari üslûbuyla yapılmış camiler ve saraylar XIX. yüzyıldaki sul-

tanlık döneminden kalmadır. Sokoto deri ürünleri ve özellikle Sokoto kırmızı keçi derisiyle ünlüdür. Balıkçılığın geliştiği şehrin çevresinde süpürge darısı, piring, yer fıstığı, pamuk, tütün ve kola fındığı yetiştirilir. Sokoto'da bir çimento fabrikası ve bir havaalanı bulunmaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

el-Hâc Ömer el-Fûdî, *Beyân mâ vaka'a: Voilâ ce qu'est arrivê* (nşr. ve trc. Sidi Mohamed Mahibou – J.-L. Triaud), Paris 1983, s. 26, 35, 54-55, 197; S. J. Hogben, *The Mohammadan Emirate of Northern Nigeria*, Oxford 1930, s. 109-124; M. Last, *The Sokoto Caliphate*, New York 1967; J. M. Cuoq, *Les musulmans en Afrique*, Paris 1975, s. 259-263; P. B. Clarke, *West Africa and Islam*, London 1984, s. 113-120; Abdullah Abdürrâzık İbrâhim, *el-İslâm ve'l-haçdâretü'l-İslâmiyye fi Nicriyâ*, Kahire 1984; R. Osswald, *Das Sokoto-Kalifat und Seine Etnischen Grundlagen*, Beirut 1986; Ahmed Muhammed Kani, *Nijerya'da İslami Cihad* (trc. Ömer Gündüz), İstanbul 1991, s. 23-25; E. M'Bokolo, *Afrique noire-histoire et civilisations*, Paris 1992, II, 50-52; C. Coquery-Vitrovitch, *Histoire des villes d'Afrique noire*, Paris 1993, s. 248; M. A. de Montclos, *le Nigeria*, Paris 1994, s. 15-19; D. Robinson, "Revolutions in the Western Sudan", *The History of Islam in Africa* (ed. N. Levtzion – R. L. Pouwels), Athens 2000, s. 137-139; Kadir Özköse, *Sûfi Dâvetten Devlete: Osman b. Fûdî ve Sokoto Halifeliği*, İstanbul 2004; J. Boyd, "Sultan Abubakar III of Sokoto (1903-1988)", *Islam et sociétés au sud du Sahara*, sy. 3, Paris 1989, s. 119-127; Abdullah Hakim Quick, "The Concept of al-Muwâlât in the Sokoto Caliphate and the Resulting Dilemma at the Time of British Conquest", *a.e.*, sy. 7 (1993), s. 17-31; Muarice Delafosse, "Sokoto", *IA*, X, 737-738; D. Murray Last, "Sokoto", *EI*² (Fr.), IX, 742-743.

AHMET KAVAS

SOKRAT

(ö. m.ö. 399)

**Antik felsefede
önemli bir dönüşüm gerçekleştiren
Yunan filozofu.**

Milâttan önce 470'te Atina'da doğdu. Babası Sophroniscus taş ustası, annesi Phaenarete ebeydi. Bir süre babasının yanında taşçılık (heykeltıraşlık) yaptı (Laertius, s. 75). İlk Atinalı filozof Anaxagoras'ın öğrencisi olan Archelaos'un yanında öğrenime başladı. Erken dönem tabiat felsefesinin yanı sıra onun ahlâk alanındaki görüşleri Sokrat (Sokrates) üzerinde olumsuz bir etki bıraktığından kısa sürede ilgisini başka alanlara yöneltti (Taylor, s. 13-14). Zira Sokrat varlığın menşei (arkhe) hakkında o güne kadar geliştirilen teorilerin ve ispatı mümkün olmayan fizikî bilgilerin insanlığa hiçbir fayda sağlamadığını anlamakta gecikmemişti. Ona göre insanın,